

blot har i Dubletter, men endog i mange Eksemplarer; det er ingen Nytte til at udstille alle disse Eksemplarer, man kan lade en Del gaa til andre Museer eller man kan maganisere, det osv. Men dog tror jeg, at hvis der havde været nogen Mulighed for at faa en anden Plads, en større Bygning, vilde det have været langt at foretrække. Jeg mener, at Planen om at blive, hvor man er, ikke er saa meget heldig. Jeg er ikke selv museumskyndig, men jeg har ikke stor Tro til, at Prinsens Palæ er et særlig godt Sted til Museumsbrug. Vinduerne ere jo smaa, man faar ikke saa meget Lys, som man vilde kunne faa i en Nybygning med store Vinduer, og jeg tror heller ikke, at Stuerne ere tilstrækkelig store. Alt dette beholder man ogsaa i Fremtiden, naar man vælger denne Plads; thi ved den ny Bygning maa der jo tages Hensyn til den gamle med Hensyn til Stil og Udstyr. Endvidere tror jeg, at naar man bygger paa det Sted, vil man faa adskillig Ulejlighed deraf ogsaa for Museets Vedkommende, ligesom jeg tror, at hvis det var muligt at skaffe en anden Plads, vilde man ganske anderledes kunne faa samtlige vore Museumsgenstande udstillede for det besøgende Publikum. Flytter man Dansk Folkemuseum derved, maa man dog lade en hel Del af de Ting, der naturlig høre sammen med Dansk Folkemuseum, blive borte derfra. Det var dog tænkeligt, at man kunde faa en anden Plads, og kunde man faa det, vilde man maaske kunne faa samlet hele Materialet under et. Jeg maa imidlertid gaa ud fra, at alt dette er opgivet, thi naar man fremkommer med et Forslag som dette, kan det kun være, fordi alle, Museumsfolk osv., Administrationen i det hele taget, have resigneret og have sagt: Vi faa dog ikke noget andet. Jeg beklager dette meget, og naar jeg har begæret Ordet her straks ved Forhandlingens Begyndelse, er det for at gøre opmærksom paa, at det vel dog endnu en Gang er værd at overveje, om der ikke skulde være en anden Mulighed. Ikke siger jeg dette for paa nogen Maade at forsinke Sagen. Det vilde jeg meget nødig gøre. Hvis det snart kunde blive klart for alle, der komme til at beskæftige sig med Sagen, at der ikke er nogen anden Mulighed, nu vel, saa maa man hjælpe sig og blive ved, hvad her foreslaas, men jeg mener, at man ikke uden videre kan blive ved, hvad der her foreslaas, uden at undersøge, om der er andre Muligheder, og jeg har ment, at man burde drage de

Betæneligheder frem, som der i Virkeligheden er ved det, her foreslaas.

Angaaende selve det, der foreslaas, skal jeg ikke udtale mange Ord, men naar ærede Medlemmer ville se paa Grundplanen, som følger med, ville de se, at alt det rødt-skraverede, som betegner de ny Bygninger, er flyttet ind fra Gadelinien vel en 3 Alen eller saa, og Meningen er vel saa at lade denne Strimmel Jord ligge uden for Bygningerne. Saavidt jeg mindes — det er nogle Dage siden, jeg læste Anmærkningerne, og i Dag har jeg ikke haft Lejlighed til nærmere at undersøge dem — findes der ingen Oplysning om, hvad man vil bruge denne Strimmel Jord til. Jeg kan tænke mig, at den skal gaa til Udvidelse af Gaden, men det er i alt Fald ikke et Statsformaal at udvide Kjøbenhavns Gader, og derfor ønskede jeg gerne, at den højtærede Minister vilde oplyse os om, hvorfor man lægger Bygningerne ind her, og hvad man vil gøre med denne Strimmel Jord, om man vil sætte et Stakit op uden for og saa afvente Tiden, da Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vil købe den, eller hvad man ellers mener med at lægge Bygningen de tre Alen ind fra Gadelinien. Naar jeg skulde tænke mig en ideal Ordning af Museumsbygningerne, vilde det være den, at Museerne vare nogenlunde nær samlede, saa at de besøgende, der kom til Byen, kunde gaa uhindrede fra det ene Museum til det andet; at de altsaa paa et Par Dage kunde besøge samtlige Museer, der saa tillige — baade den saakaldte danske Afdeling og Dansk Folkemuseum o. s. v. — havde rigelige Pladsforhold, saa at de kunde frembyde en Udstilling af hele Folkets historiske Liv. Det tror jeg nu næppe man opnaar paa disse dyre Grunde. Havde man kunnet opnaa det, havde jeg været glader ved den foreslaaede Plan, end jeg er i Øjeblikket, men det er jo muligt, at naar vi komme til at se nærmere derpaa — paa alle Grundene for og imod — og navnlig paa, hvorledes det stiller sig med andre Byggegrunde, vil Folketinget resignere og gaa med til denne Plan. Jeg har derfor maattet tale saa forbeholdent, som jeg har gjort, uden at fremhæve Betænelighederne stærkere, end at alle Veje staa aabne for os.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Styrr): Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg paa dette Stadium af Forhandlingerne vil gøre angaaende de tre Alen, som Bygningerne ere